

ДЪТЕ:

Не грижи се, птичко лека,
Тебъ постеля топла, мека
Ще приготвя ей сегичка;—
Взимамъ те азъ за сестричка!

Ще почивашъ въ мойта пазва,
Тя отъ студъ ще те прѣдпазва
И ще дава тебъ закрила,
Птичко сладка—сестро мила!

ПТИЧКА:

Азъ ще пѣя пѣкъ въ отплата
Салдки пѣсенички на брата,
Лѣтъ ще го ободрявамъ,
Зимѣ ще го насърдчавамъ!

×

×××

×

Сираче и елха

Имаше едно врѣме едно бѣдно сираче, чужди хора го бѣха прибрали за хранениче, ала новитѣ му родители бѣха лоши и жестоки къмъ него. Нему му бѣше много тежко на душата, защото се чувствувахе самотно въ цѣлия свѣтъ. То получавахе малко за ядене, а много го биеха. Всѣка сутринъ трѣбваше да донесе дърва и ги разцѣпи, да направи огъня и да извърши всичката тежка домашна работа. И щомъ като си свършваше работата него го изпѣждаха вѣнъ отъ кжщи и горкото се скиташе само ни мило ни драго. То не отиваше въ училище, другитѣ дѣца го избѣгваха, гледаха съ високомѣрие на него и го подиграваха. Тѣй бѣдното сираче се чувствувахе много нещастно, то диреше самотността и тичаше всѣкога въ гората, когато не трѣбваше въ кжщи за работа.

Въ гората имаше една голѣма вѣковна елха. Тукъ то седаше всѣкога подъ нея на зеления мѣхъ. Когато отиваше въ гората запжтваше се най-напрѣдъ при ста-